

ятствува на съвременнитѣ хора. Условиата имъ сж толкова промѣнчиви, че безъ да иска, човѣкъ ще развие самообладание. Днесъ срѣщате единъ богатъ човѣкъ, доволенъ отъ положението си; утре го виждате беденъ, несчастенъ. Днесъ е разположенъ, съ голѣмъ импулсъ за работа, утре го срѣщате неразположенъ, обезсърденъ, не намира смисълъ въ живота. Тѣзи смѣни въ условията ставатъ съ целъ да се изпита човѣкъ, да се познае, да види, до каква степенъ на развитие е достигналъ. Ако донѣкжде е придобилъ самообладание, той ще погледне на живота трезво, съ спокойствие. Ако не е придобилъ самообладание, ще се уплаши, ще се отчае отъ живота. Изкуство е, следъ като изгуби човѣкъ всичко, което е придобилъ въ живота си, да се опре на своитѣ способности и чувства и да каже: Щомъ имамъ умъ, сърдце и воля, отъ нищо не се боя. Това значи силенъ човѣкъ. Това значи човѣкъ съ убеждение.

Трима души пжтуватъ заедно и замръкватъ въ едно непознато село. Решаватъ да похлопатъ на първата къща въ селото, да пренощуватъ тамъ. Първиятъ пжтникъ хлопа. — Кой тамъ? — Моля, закъснѣлъ пжтникъ съмъ, отворете ми да пренощувамъ въ вашия домъ. — Не може, късно е вече. По това време не отваряме на никого. Вториятъ пжтникъ хлопа: Моля, отворете ми да си почина и да пренощувамъ при васъ. — Не може, не приемаме непознати пжтници. Третиятъ пжтникъ